

227. Og nu en Sang paa Vejen.

(Sang for 1ste Regiment.)

E. Horneman.

Allegro non troppo.

1. Og nu en Sang paa Vej-en, at Marschen let kan gaa; den Sang den er vor egen og
den kan vi for-staa; thi vi som muntre Gut-ter be-gyn-de med en Sang, og
med en Sang vi slutter, saa er ej Vej-en lang. Vi er jo ej Rekrut-ter, nej!
det er vel-bekjendt, vi er det før-ste Regiment, Hur-ra! Hur-ra!

2. Hvis Nogen vil erfare
Vort Hjem og Fødestavn,
Saa svare vi ham bare:
Vi er fra Kjøbenhavn.
Om vi forstaar at stride
Og hvad vi duer til,
Det kan I faa at vide
Af Tydsken, om I vil.
Thi derpaa kan I lide,
Han kjender saa omtrent
Det hele første Regiment!
Hurra! Hurra!
3. Ja, meget har vi døjet,
Og meget har vi lidt,
Men vi er vel fornøjet,
Og Modet, det er frit.
Og altid gaar vi lige
Paa Fjenden, hvor han staar,
Og aldrig vil vi vige
For Kugler eller Saar;
Thi altid skal man sige,
Naar noget kjækt er hændt:
Det var vist første Regiment!
Hurra! Hurra!

4. For Danmark og for Æren!
Se det vort Løsen var;
Og hver en Mand i Hæren
Det samme Løsen har.
Vi aldrig Fjenden ændser,
Naar alle gjør som vi,
Da snart skal vore Grændser
For Tydsken være fri;
Thi af de andre „Jenser“
Har Hver og En fortjent
At staa ved første Regiment!
Hurra! Hurra!
5. Se saadan er vor Mening,
Er den ej Tydsken klar,
Saa vil vi i Forening
Fortolke ham vort Svar.
Men under Sang og Latter.
Beständig Spillet gaar,
Indtil han Sagen fatter
Og Meningen forstaar.
Med Lyst vi synge atter,
Naar Visen den er endt,
Vor Sang om første Regiment!
Hurra! Hurra!